

МЕТОД ПРОЄКТІВ В УМОВАХ ОСОБИСТІСНО ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ

Стернік Віта Миколаївна

кандидат біологічних наук, завідувач відділення «Лікувальна справа»,
Комунальний заклад вищої освіти «Рівненська медична академія» Рівненської обласної ради,
vitasternyk2019@icloud.com

Останніми роками українські науковці у зв'язку з поступовим входженням України до європростору намагаються жваво зацікавити студентів до вивчення все нових методів проєктів. Науковці намагаються достойно представити свою країну на міжнародній науковій арені, довести до успішного результату зв'язки та опанувати істинне уявлення про світ, підлаштовують здобутки до реалій сучасної освіти.

Тому згідно з Указом Президента України від 23.06.2013 № 344/2013 «Про Національну Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології, 2017, № 7 (71)190 стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року» на сьогоднішній день актуальним залишається підвищення доступності якісної, конкурентоспроможної освіти відповідно до вимог інноваційного сталого розвитку суспільства, економіки; забезпечення особистісного розвитку людини згідно з її індивідуальними здібностями, потребами на основі навчання протягом життя [3].

Метод проєктів – це освітня технологія, що спрямована на здобуття студентами знань у тісному зв'язку з реальною життєвою практикою. Під час використання таких засобів навчання у здобувачів освіти формуються уміння та навички. Метод проєктів не є новим у сучасній педагогіці, але найбільш використовуваним. Спочатку його називали «методом проблем» і розвивався він у межах гуманістичного напрямку у філософії та освіті, в педагогічних поглядах та експериментальній роботі Дж.Дьюї [1, с. 48]. Нині в Україні відбувається становлення нової системи освіти. Дані зміни зорієнтовані на інтеграцію у світовий освітній простір. Новітній процес істотно впливає на незворотні зміни в науковій та педагогічній діяльності.

Новітні освітні технології формують освіту та освітній простір. Основна їхня мета – модернізувати розвиток, проєктування та планування освіти, а також визначення відповідних стандартів освіти.

Основний напрямок розвитку української освіти – це розвиток, який вплине на освітній процес, поставить в центрі саме здобувача освіти, його вибір, уподобання та творчі здібності. Випускник новітньої школи, після закінчення, вільно зможе апробувати теоретичних знань на практиці; і незмінно має володіти таким передовим досвідом:

- самостійно здобувати необхідні знання та навички, вміло використовувати їх на практиці для розв'язування виниклих проблем;
- критично мислити, уміти приймати зважене рішення, шукати шляхи для його подолання;
- вміти компетентно працювати з новітньою інформацією;

– бути екстравертом та комунікабельним у різних соціальних групах.

Здатність студентів може проявитися в тому, що вони зможуть самі логічно думати, а також над рівнем культури мовлення, особистісного розвитку дасть поштовх для закріплення на високому рівні серед високоінтелектуального суспільства.

Викладач показує свою спроможність в ролі організатора самостійної та пізнавальної діяльності здобувачів освіти, освіченого помічника в роботі, та як консультанта. Його компетентний досвід і професійне вміння спрямовуються не лише на контроль знань і вмінь студентів, а й на встановлення їх особистості. Особистісно орієнтоване навчання використовує, як розмежований підхід відповідно до настановчих вимог з урахуванням відповідного рівня інтелектуального розвитку, зацікавленості, рівня підготовки, здібностей та навичок студентів. Саме проєкт – це вид діяльності студента, яка може стати деякою мірою є неповторна. Дуже важливо для викладача зуміти налагодити співпрацю зі студентами, об'єднати студентів для спільної дослідницької діяльності. В результаті такої співпраці, як показують дослідження, має великий потенціал, учасники діалогу щоразу налагоджують стосунки, навчаються розуміти та поважати думку один одного, навчаються використовувати раціональні ідеї своїх колег. Варто зазначити, що має місце думка фахівців, що необхідно залучати в навчальний процес двох студентів – сильного та слабого студентів. Так створюється не конкуренція, а яскравіше проявляються кращі сторони студентів.

Робота над проєктом відбувається поетапно. Однак не можна розглядати проєктну діяльність як чіткий алгоритм, оскільки це процес творчого мислення й прийняття рішень [2, с. 241–251]. Метод проєктів можна застосовувати на різних видах занять, цей метод можна перетворити в дискусійний, таким чином вирішити досить серйозні, практично важливі проблеми. Його можна застосовувати і в позааудиторний час.

Отже, використання методу проєктів – це особистісно орієнтоване навчання, яке спрямоване на пошук кращих шляхів вирішення проблем. Отже, використання методу проєктів надає можливість викладачу схилити студентів до самостійної роботи, яка дійсно їх зацікавить в дослідницькій роботі.

Список використаних джерел

1. Дьюи Дж. От ребёнка – к миру, от мира – к ребёнку (Сб. статей). М. : Карапуз, 2009. 352 с.
2. Сисоєва С. О. Вища освіта України : реалії сучасного розвитку / С. О. Сисоєва, Н. Г. Батечко / Міністерство освіти і науки молоді та спорту України, Київський університет ім.Б.Грінченка, Національний університет біоресурсів і природокористування України. К. : ВД ЕКМО, 2011. С. 241–251.
3. Указ Президента України від 25.06.2013 р. № 344/2013 «Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року». (2013). URL:<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/344/2013>. (Decree of the President of Ukraine from 25.06.2013 № 344/2013 «On the National Strategy for Development of Education in Ukraine for the period till 2021»). (2013). URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/344/2013> (дата звернення: 10.04.2022).